

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 38/21
V Lucemburku dne 16. března 2021

Rozsudky ve věcech
C-562/19 P Komise v. Polsko a C-596/19 P Komise v. Maďarsko

Polská daň v oblasti maloobchodního prodeje a maďarská daň z reklamy neodporují unijnímu právu v oblasti státních podpor

Soudní dvůr tudíž zamítl kasační opravné prostředky Komise a potvrdil rozsudky Tribunálu

Polsko zavedlo zákonem, který nabyl účinnosti dne 1. září 2016, daň v oblasti maloobchodního prodeje. Základem této daně byl měsíční obrat každého obchodníka působícího v maloobchodním prodeji zboží spotřebitelům, který přesahoval částku 17 milionů polských zlotých (PLN) (přibližně čtyři miliony eur). Tato daň měla dvě pásma: na obrat mezi 17 a 170 miliony PLN se vztahovala sazba ve výši 0,8 % a na část obratu překračující posledně uvedenou částku se vztahovala sazba ve výši 1,4 %.

Po ukončení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se tohoto opatření, které bylo zahájeno rozhodnutím ze dne 19. září 2016¹, Evropská komise v rozhodnutí ze dne 30. června 2017² konstatovala, že tato progresivní daň představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, a Polsku nařídila, aby zrušilo všechny neprovedené platby této daně s účinkem ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

Rozsudkem ze dne 16. května 2019³ Tribunál Evropské unie, u něhož podalo Polsko žalobu, zrušil rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení i záporné rozhodnutí týkající se Polska. Rozhodl, že Komise měla nesprávně za to, že zavedení progresivní daně z obratu z maloobchodního prodeje zboží vede k selektivní výhodě ve prospěch podniků s nízkým obratem souvisejícím s touto činností, a v souvislosti s rozhodnutím o zahájení formálního vyšetřovacího řízení konstatoval, že na základě informací obsažených ve spisu v okamžiku přijetí tohoto rozhodnutí nemohla Komise dotčené daňové opatření předběžně kvalifikovat jako novou podporu, aniž vycházela z existence s tím souvisejících legitimních pochybností.

Co se týče Maďarska, to zavedlo zákonem, který vstoupil v platnost dne 15. srpna 2014, progresivní daň z příjmů, kterých bylo v tomto členském státě dosahováno šířením reklamy. Základem této daně byl čistý obrat širitelů reklamy (subjektů vydávajících tisk, audiovizuálních médií, venkovních reklamních médií) působících v Maďarsku; stupnice této daně nejprve sestávala ze šesti progresivních sazeb v závislosti na obratu a následně byla upravena tak, že sestávala pouze ze dvou sazeb, a osobám povinným k dani, jejichž výše zisku před zdaněním ve zdaňovacím období 2013 byla rovna nule nebo byla záporná, bylo v rámci této daně umožněno odečíst od jejich daňového základu 50 % ztrát převedených z předcházejících zdaňovacích období.

¹ Rozhodnutí ze dne 19. září 2016 o státní podpoře SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) – Polská daň v oblasti maloobchodního prodeje – Výzva k předložení připomínek podle čl. 108 odst. 2 [SFEU] (Úř. věst. 2016, C 406, s. 76, dále jen „rozhodnutí o zahájení“).

² Rozhodnutí (EU) 2018/160 ze dne 30. června 2017 o státní podpoře SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), kterou poskytlo Polsko v souvislosti s daní pro maloobchodní odvětví (Úř. věst. 2018, L 29, s. 38, dále jen „záporné rozhodnutí týkající se Polska“).

³ Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2019, Polsko v. Komise, [T-836/16 a T-624/17](#); viz rovněž tiskovou zprávu [č. 64/19](#).

Po ukončení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se tohoto opatření, které bylo zahájeno rozhodnutím ze dne 12. března 2015⁴, měla Komise v rozhodnutí ze dne 4. listopadu 2016⁵ za to, že daňové opatření přijaté Maďarskem představuje kvůli své progresivní struktuře a možnosti odečíst převedené ztráty, která je v jeho rámci upravena, státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, a nařídila, aby bylo zajištěno okamžité a účinné navrácení vyplacených podpor od jejich příjemců.

Rozsudkem ze dne 27. června 2019⁶ Tribunál, u něhož podalo Maďarsko žalobu, posledně uvedené rozhodnutí zrušil, jelikož rozhodl, že Komise měla nesprávně za to, že dotčené daňové opatření a mechanismus částečné odečitatelnosti převedených ztrát představují selektivní výhody.

Ve dvou rozsudcích ze dne 16. března 2021 velký senát Soudního dvora zamítl kasační opravné prostředky, které proti napadeným rozsudkům podala Komise. Komise na podporu kasačních opravných prostředků zejména tvrdila, že Tribunál porušil čl. 107 odst. 1 SFEU, když rozhodl, že progresivita dotčených daní z obratu nevede k selektivní výhodě.

Soudní dvůr se v předmětných rozsudcích s výtkami Komise neztotožnil a v oblasti státních podpor znovu potvrdil, že v rámci základních svobod vnitřního trhu platí zásada, podle níž **za současného stavu harmonizace unijního daňového práva mohou členské státy zavést takový daňový systém, jaký považují za nejvhodnější, takže uplatnění progresivního zdanění obratu spadá do posuzovací pravomoci každého členského státu**⁷, neobjevuje-li se v základních znacích dotčeného opatření žádný zjevně diskriminační prvek.

Závěry Soudního dvora

Soudní dvůr nejprve připomněl, že pro účely kvalifikace opatření s obecnou působností coby „státní podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU plyne z podmínky týkající se selektivity výhody stanovené dotčeným opatřením povinnost určit, zda může toto opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci, a se kterými je tak zacházeno odlišně, což lze v zásadě kvalifikovat jako diskriminaci. Pokud jde konkrétně o vnitrostátní daňové opatření, je na Komisi, aby po identifikaci referenčního rámce, tj. „obvyklého“ daňového režimu uplatňujícího se v dotyčném členském státě, prokázala, že se dotčené daňové opatření od tohoto referenčního rámce odchyluje v rozsahu, v němž zavádí rozlišování mezi subjekty, které se s ohledem na cíl tohoto referenčního rámce nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, aniž je odůvodněno z hlediska povahy nebo systematiky předmětného rámce.

Právě s ohledem na tyto úvahy Soudní dvůr nejprve posoudil, zda Tribunál v projednávaném případě postupoval správně, pokud v podstatě rozhodl, že Komise neprokázala, že důsledkem progresivity dotčených daňových opatření je poskytnutí selektivní výhody „určitým podnikům nebo určitým odvětvím výroby“. Soudní dvůr v tomto směru potvrdil analýzu Tribunálu, podle níž je progresivita sazeb stanovená dotčenými daňovými opatřeními nedílnou součástí referenčního rámce, z jehož hlediska bylo třeba posoudit, zda mohla být prokázána existence selektivní výhody.

S přihlédnutím k daňové autonomii, kterou mají členské státy mimo oblasti, ve kterých je unijní právo harmonizováno, totiž mohou tyto státy zavést takový daňový systém, jaký považují za nejvhodnější, s tím, že se případně mohou rozhodnout i pro zdanění progresivní. Především unijní právo v oblasti státních podpor v zásadě nebrání tomu, aby se členské státy rozhodly pro progresivní sazby daně, které mají zohledňovat daňovou schopnost

⁴ Rozhodnutí ze dne 12. března 2015 o státní podpoře SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) – Maďarsko – Daň z reklamy – Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 [SFEU] (Úř. věst. 2015, C 136, s. 7).

⁵ Rozhodnutí Komise (EU) 2017/329 ze dne 4. listopadu 2016 o opatření SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Maďarskem ve věci zdanění obratu z reklamy (Úř. věst. 2017, L 49, s. 36).

⁶ Rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2019, Maďarsko v. Komise, [T-20/17](#); viz rovněž tiskovou zprávu [č. 84/19](#) (dále jen, společně s výše uvedeným rozsudkem Polsko v. Komise, „napadené rozsudky“).

⁷ V tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 3. března 2020, Vodafone Magyarorszá, [C-75/18](#), bod 49, a ze dne 3. března 2020, Tesco-Global Áruházak, [C-323/18](#), bod 69 (viz rovněž tiskovou zprávu [č. 20/20](#)), a v oblasti státních podpor rozsudek ze dne 26. dubna 2018, ANGED, [C-233/16](#), bod 50 (viz rovněž tiskovou zprávu [č. 57/18](#)).

osob povinných k dani, ani členským státům neukládá povinnost vyhradit progresivní sazby pouze pro zdanění zisku a u zdanění obrátu je vyloučit.

Referenční rámec nebo „obvyklý“ daňový režim pro účely analýzy podmínky selektivity za těchto okolností v zásadě tvoří základní znaky daně, mezi které patří i progresivní sazby daně. Je na Komisi, aby případně prokázala, že znaky vnitrostátního daňového opatření byly koncipovány zjevně diskriminačním způsobem, takže musí být z referenčního rámce vyloučeny, což se může projevit zejména ve volbě daňových kritérií, která neodpovídají cíli tohoto opatření. Soudní dvůr v tomto ohledu v projednávané věci nicméně konstatoval, že **Komise neprokázala, že znaky opatření přijatých polským a maďarským zákonodárcem byly koncipovány zjevně diskriminačním způsobem** ve snaze obejít požadavky vyplývající z unijního práva v oblasti státních podpor. Tribunál tedy za těchto podmínek v napadených rozsudcích mohl rozhodnout, že Komise nesprávně vycházela z referenčního rámce, který byl nekompletní a nereálný, měla-li za to, že progresivní stupnice dotčených daňových opatření není součástí referenčního rámce, z jehož hlediska má být posuzována jejich selektivita.

Ve věci (C-562/19 P) týkající se daně v oblasti maloobchodního prodeje zavedené v Polsku, Soudní dvůr dále posuzoval důvody, na jejichž základě Tribunál zrušil i rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se daňového opatření přijatého tímto členským státem. Tribunál v dané věci v podstatě rozhodl, že Komise založila předběžnou kvalifikaci dotčeného daňového opatření jako nové podpory na zjevně nesprávné analýze tohoto opatření, která tedy nemohla právně dostačujícím způsobem potvrdit legitimních pochybností o kvalifikaci tohoto opatření jako nové podpory. Soudní dvůr v tomto ohledu připomněl, že unijní soud při přezkumu platnosti takového rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení vykonává pouze omezený přezkum posouzení, které Komise provedla v souvislosti s kvalifikací opatření coby „státní podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Soudní dvůr přitom konstatoval, že rozhodl-li Tribunál tak, jak rozhodl, pouze přezkoumal, zda předběžná kvalifikace státní podpory, kterou Komise provedla v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, není stížena vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení, a v tomto ohledu Soudní dvůr uvedl, že Tribunál v žádném případě toto rozhodnutí nezrušil na základě důvodů, z nichž předtím rozhodl, že je třeba zrušit záporné rozhodnutí týkající se Polska. **Soudní dvůr tudíž důvody směřující proti rozsudku Tribunálu v rozsahu, v němž Tribunál zrušil rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení a příkaz k pozastavení uplatňování dotčeného opatření, který k němu byl připojen, zamítl.**

A konečně ve věci **(C-596/19 P) týkající se daně z reklamy zavedené v Maďarsku** Soudní dvůr rozhodl, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že **přechodný mechanismus částečné odečitelnosti převedených ztrát nevede k selektivní výhodě**. Zavedení přechodného opatření zohledňujícího zisk totiž není nekonzistentní s cílem přerozdělení, který maďarský zákonodárce sledoval při zavádění daně z reklamy. Soudní dvůr v tomto ohledu zdůraznil, že kritérium týkající se neexistence zisku za zdaňovací období předcházející okamžiku, kdy se tato daň začala uplatňovat, má v daném případě objektivní povahu – podniky, které mají z přechodného mechanismu částečné odečitelnosti ztrát prospěch, mají z tohoto hlediska menší daňovou schopnost než ostatní podniky.

Soudní dvůr z těchto důvodů kasační opravné prostředky, které proti napadeným rozsudkům podala Komise, v plném rozsahu zamítl.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění rozsudků ([C-562/19 P](#) a [C-596/19 P](#)) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106